

אישה השנה תשמ"ח

על מועמד לאישה השנה תשמ"ח, שזהותו יתחשף בראשית החודש ה' בא, בגיליון ראש-השנה של העולם ה' זה.

כמוכן, יצחק רבין, שלא קרא את הכתובת על הקיר, לא צפה את האינטרפאדה, והמתעלם מק יומו של העם הפלסטיני. הוא גם האיש הנושא באחריות לשחיקה המר סרית בשורות צה"ל, לנוכח ההתקוממות הפלסטינית. אהוד שפיגל, רסח-תן

האגודות שבדרך

על האפשרות של פניית צבא איראן או עיראק מערבה (נ"פסק זמן", הער"ל 27.7.88).

המסקנה שלי, מניתוחו המבריק של אורי אבי גרי בהודון האחרון, היא פשוטה: זה יקח כמה זמן, אבל, במוקדם או במאוחר, יצערו אוגרות מוסלמיות מערבה, לעברנו.

אולי לא כל 100 האגודות, אבל בוודאי 50 — או האיראניות, או העיראקיות.

מסקנה זאת מתבססת על הסבירות הגבוהה שכל ממשלה ישראלית, בין אם יעמוד בראשה הליכוד ובין אם יעמוד בראשה המערך, תימנע, כעתיד הנראה לעין, מלנקוט בצעד המתבקש למנוע תסריטאימים זה.

הצעד המתבקש: הסדר של דריקום בשלום עם העם הפלסטיני. רם סוקול, פתח-תיקווה

שעת-האמת

על המתבקש ממנחם בגין בן ה-75 (תמרוקים", העולם הזה 3.8.88).

חגגו את יום-הולדתו ה-75 של מנחם בגין. אולי הגיע, אם כן, הזמן שבגין יאמר מילים ספורות, ששמנע ממנו לאומרן כאשר עזב תאומית את ראש-הממשלה, במהלך מילחמת-הלבנון. כי —

נוצר מצב, אליו פתאום אדם נקלע/לא סתם אדם, אלא מנהיג עטורי-הילה/שנים ריתק בכיכר רות ערה ועם/שאג, הלהיב הלבכות ב"אש ודם" — ועכשיו —

...איה העוז, החוכה וכל היתר/של המנהיג כלפי עמו, משול העדר/?ישאף אוויר מלוא ריאות לפני העם/יאמר אמת, אפילו אם לא תנעם! שמוראל אילון, תל-אביב

הדרשה הגנובה

על נטילת דיעותיו של העולם הזה (איגרת העורך", העולם הזה 29.6.88).

אני איש-עסקים המתגורר בסינגפור. כאן, ב"ח"ל, התחלתי לקרוא את העולם הזה בצורה סדירה ונקשרתי אל דעותיו ואל דיעותיו.

איגרת העורך, המסתייגת בסופו של אוס קאר ויילד (כיצד היה מרים את מגבעתו לנוכח גונבי רעיונותיו, שרתי הוא פגש בכך מוכר ותיק), הזכירה לי סיפור שסיפר לי אבי ז"ל, המתאים לענין זה:

מעשה ברב מפורסם וגאון, שהיה נוסע לעייר רות תחוקת ומבקר בבתי-הכנסיות שם, בדרך כלל לא מודיע מי הוא, אלא מתיישב בשורות האחרונות בבית-הכנסת, מתפלל ומקשיב לדרשות של הרבנים המקומיים.

פעם קרה ולרוכן עלה הרב המקומי והחל דורש את דרשותו, כשהיא כולה מסתמכת על דרשות מן העבר של הרב האורח המצטנע.

הרב האורח, שישב כהרגלו בשורה האחרונה, הקשיב רביקש, לא הפריע ולא העיר לרב המ' קומי המתקטט בנוצות לא-אלו. אך משסיים הרב המקומי את המלוא הגנוב והמשך משל עצמו, כבר לא התאפק הרב האורח, עמד ממקומו וצעק:

"אתה מתקטט בנוצות לא לך, התבייש לך!" תמחו המתפללים ושאלו: "הרי כבר חצי שעה שרבנו דורש משלך ואתה לא הגבת!"

השיב להם: "כל עוד ציטט רבנים כגונים וטר כים, ניחא, אבל משהתחיל לפטפט שטויות, ועוד בשמי, אסור היה לי להבליג ותייב הייתי להפסיקו!" חי טוויל, סינגפור

פרס הכותרות

על הפרס שלו ראוייה הדוגמנית תמי בן-עמי (רחל המרחלת", העולם ה' זה, 27.7.88).

בנוסף "סנוב, ובאילת כבר הייתי" אני מרשה העולם הזה 2658 (המשך בעמוד 4)

מותה של האופציה

אם היתה האופציה הירדנית קיימת, היא מתה בפגישות סודיות שקיים המלך חוסיין עם שרי ישראל אחרי מילחמת ששת-הימים. אך למעשה לא היתה האופציה קיימת מעולם כמציאות מוליטית, אלא רק כתיס-מונת נפשית. אבל גם היום, לאחר צעדו של המלך חוסיין, מסרבת האופציה למות בתור דעת בעליה. אין הם מוכנים להכיר במותה, מפני שאם היא נעלמה — מה נותר!

פצצה של

שרותי הביטחון?

מחי האמת שמאחורי הידיעות על הקמת ממשלה פלסטינית והכרזה על מדינה פלסטינית! האם פוצץ הסיפור רק כדי להצדיק את מאסרו של פייצל אל-חוסייני? מה היה תוכנו של החומר המהפכני שנמצא בביתו? האם הוא מתבסס על מאמרו של הפרופסור גרי סיגל? ומה, בכלל, תוכנית סיגל?

אני מדבר יותר מדי!"

אד קופ', ראש עיריית ניו-יורק, מודע לירי-דה בפופולריות שלו, ששהווה לגביו אבן-נגף בבחירות הקרובות לראשות עיריית ניו-יורק. הוא מסכים שהוא מדבר יותר מדי, אבל מעדיף לא להיות תלוי בניסוחים זהירים. בראיון להעולם הזה הוא מספר את דעותיו על ג'סי ג'קסון, ה-ציוות, התבטאויותיו הש-גיוות ועל תוכניות חלופיות.

הכל

בני-הנוער של שנות ה-80 — שלא כמו אלה של שנות ה-30 וה-40 — כבר לא מקפידים בלבושם כשהם יוצאים לבנות. הקוד ה-חברתי כבר לא עובד עליהם, כנראה. הצו הפנימי והסיגנון האישי הם הקובעים היום את אופנת נוער הדיסקוטקים, בארץ.

לאן לא לנסוע!

בעיר אל-מיניה, במרכז עמק הנילוס במצרים, שוכן לו אחר כבוד המלון היחיד שבין קאהיר ללוקסור. השרותים הדלים מאוד שהוא מספק, בלשו המעטה, הם סיבה מספקת להברוח משם כל תייר מצוי.

המדרים הקבועים:

מיכתבים — האגודות שבדרך 3
איגרת העורך — עטופה במנפת 4
תשוקה — אדם ונו 5
במדינה — מי הדניף? 8
יזמן אישי — ריגל לשונה 11
אנשים — דסיאוק כרונוול 12
השבוע-נמשך — אד קופ' 14
לילות ישראל — עינית העלילים 22
חלקן ראורה — הכל הונך 24
דף חדש — שני ירדים 26

המדרים הקבועים:

מה הם אומרים — ישעיהו ליבוביץ 28
מאשה לובלסקי, ריצרד קורהויור 30
אייר רבינוביץ, בני ציטרין, יעל גרוס 31
הדוסקום — האצבעות של האריה 32
רחל מרחלת — על כל העולם 33
אתה דהשקל — חת חיוני 34
זה זגם זה — במקום לוויה 35
דומרי — העולם הבא 41
תמרורים — חוסם המנילה 42
מיכתבים לרדתי — אוהבת לפנק 42
תשבצותן

כתבת השער הקדמי:

על חוט השערה

חייהם של יותר מ-150 אתיופים יהודים, שנותרו על בלימה ב"אדיס-אבבה, תלויים עכשיו במישחקי-הקואליציה בישראל, בקני-אותם של רבנים חשוכים ובשליטתה המוחלטת של ש"ס במיש-רד-הפנים. בתרגיל ציני נתן ראש-הממשלה הלאומי-הציוני גיבוי מלא לשותפיו החרדים האנטי-ציוניים והפקיר את היהודים האתיופים לגורלם, תלויים בין שני העולמות.

כתבת השער האחורי:

היא היתה רק ילדה

סיפורה של מיכל בן-חורין (בתמונה) על צעירה בת 15, שקרוב-מישפחה ניצל את תמימותה, סקרנותה ושאירתה ל-ידע וביצע בה אונס. האונס, התנאים שהביאו לו, וההש-לכות ההרסניות על חייה.



כל הזמן אשתו

מהו חלקן של הנשים בחיי בעליהן הפוליטיים? האם נכונה האימרה כי מאחורי כל גבר מצליח עומדת אשה? בארצות-הברית, למשל, משתלבות הנשים במערכות-בחירות כדי לקדם את בעליהן. ואילו בארץ המצב אינו חד-משמעי. ההבדל בין לילי שרון לסוניה פרס הוא מהדוגמות הבולטות לכך.

ליבריה, אתה והשקל גומי ואידם

תומאס פיקרינג מתעלם מרפי איתן • מאיר חת חיוני לבנן ישראל • ההסתדרות מחזירה פורשים • ומה הקשר בין ליבריה, גומי טיבעי ואידס? • הבניין הגבוה ביותר במרחב • מתי נחשבת המ' חאה כתשלום? • האם יורשע דנברג בתרמית מנהלים?

עסקן של תפוזים

נפתלי מאור הוא פרדסן ועסקן של תפוזים. הוא מעיד על עצמו שהוא "בדיוקניק ולא בערכניק", ונלחם, זה שלוש שנים, במועצה ל-שיווק פרי הדר, הגוף אשר לטענתו, גורם לו נזק גדול יותר מניזקי שרב או בצורת.

רחל המרחלת מדווחת:



גליה אלבין ומוריס רג'ואן — הקשר דרך המיגרש • חדשות מלוס-אנג'לס — אילנה ויינטראוב — ואיש חשוב מאוד ונשוי מאוד • הרומאן המיסטורי של גלית אהרוני ושון ארז • אילנה שושן (בתמונה) כועסת. גם רונית מקובר • ומה עלה ב' גורלו של לואיג'י-ז'ואר, ה-אקס החתיך של נילי טופז?